

El Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya

Primera època: 1931-1939 i l'exili

Sumari

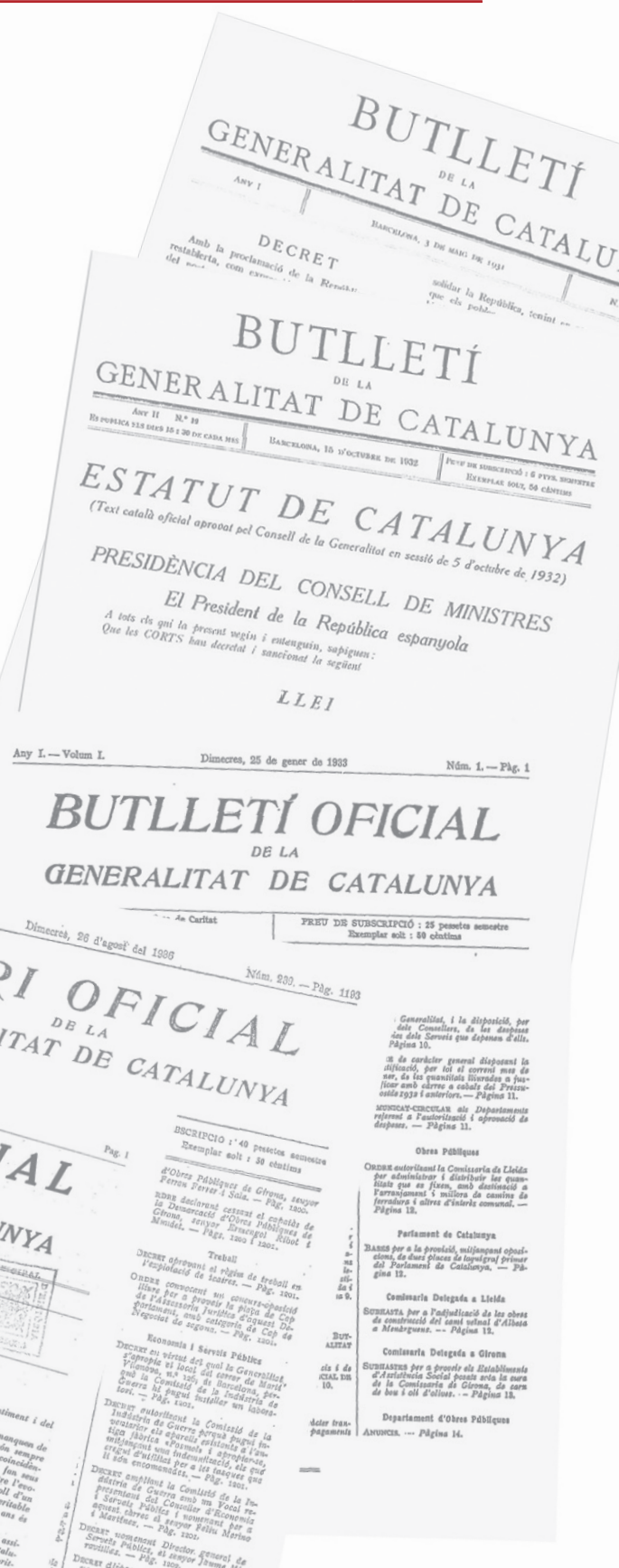
Introducció

1. El període republicà: 1931-1939

- 1.1. El primer *Butlletí*
- 1.2. Contingut del *Butlletí*
- 1.3. La impremta
- 1.4. Consolidació del *Butlletí*
- 1.5. L'Estatut de 1932
- 1.6. Constitució provisional del Parlament
- 1.7. Publicitat i transparència
- 1.8. El primer director del DOGC
- 1.9. La Guerra Civil
- 1.10. Integració de les oficines
- 1.11. L'últim DOGC republicà

2. L'exili: 1939-1977

- 2.1. 1956
- 2.2. 1977
- 2.3. Restabliment del servei del DOGC

Introducció

El *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya* es publica des del 3 de maig de 1931, encara que aleshores ho feia amb el nom de *Butlletí de la Generalitat de Catalunya*. A partir del 26 d'agost de 1936, adoptà la denominació actual de *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*.

Evolució de la capçalera

03.05.1931	Butlletí de la Generalitat de Catalunya
10.01.1933	Butlletí Oficial de la Generalitat de Catalunya
26.08.1936	Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya

El darrer número d'aquesta primera època fou publicat el 25 de gener de 1939, un dia abans de la caiguda de Barcelona a mans de les tropes franquistes. A l'exili (1939-1977) es publicaren tres números a França, amb les dates següents: núm. 1, juny de 1956; núm. 2, maig de 1977; i núm. 3, agost de 1977.

1. El període republicà: 1931-1939

BUTLLETÍ
DE LA

1.1. El primer *Butlletí*

GENERALITAT DE CATALUNYA

L'antecedent de l'actual *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya* és el *Butlletí de la Generalitat de Catalunya*, el primer número del qual va aparèixer el 3 de maig de 1931, després de la proclamació de la Segona República i el restabliment de la Generalitat de Catalunya. Aquest primer número té quatre pàgines i s'hi publiquen dos decrets signats pel president Macià.

El primer decret estableix quina ha de ser la composició de la Generalitat de Catalunya fins que les Corts constituents no aprovin l'Estatut d'autonomia i el segon decret nomena els set consellers del Govern provisional de la Generalitat.

1.2. Contingut del *Butlletí*

Els primers números del *Butlletí* estan dedicats a la proclamació dels diputats electes a la Generalitat per constituir la Diputació provisional de la Generalitat de Catalunya, la creació del Consell de Cultura de la Generalitat (BGC núm. 4, de 9.6.1931) i el nomenament dels jutges i fiscals dels municipis catalans. També s'hi publica el Projecte d'Estatut d'Autonomia redactat per la Ponència nomenada l'11 de juny de 1931 i se'n convoca el referèndum (BGC núm. 6, de 17.7.1931).

La primera vegada que el *Butlletí* es refereix al seu caràcter oficial és en el segon número, quan estableix que uns determinats decrets s'hauran de publicar "a la Gaceta, al Butlletí de la Generalitat i als [Butlletins] Oficials de Barcelona, Girona, Lleida i Tarragona".

Durant el primer any es publiquen set números, amb una periodicitat força irregular.

1.3. La impremta

El *Butlletí de la Generalitat de Catalunya*, posteriorment *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*, s'edita des del primer número i fins al 1939 a la Casa de la Caritat, situada al carrer Montalegre, 5, de Barcelona. Amb el restabliment de la Generalitat el 1977, el Diari Oficial es tornarà a imprimir en aquest lloc fins a finals dels anys 80.

1.4. Consolidació del *Butlletí*

A partir del 1932, el *Butlletí* es consolida, ja que a partir del primer exemplar del 1932 es publica quinzenalment, els dies 15 i el 30 de cada mes. També s'estableix un preu de venda: 50 cèntims el número solt i 6 ptes. la subscripció semestral.

Aquest any 1932, el *Butlletí* passa a tenir un lloc explícit en l'organigrama de la Generalitat de Catalunya: a partir del mes d'agost s'adscriu a la secció del "Departament Central", dins la Secretària General (BOGC núm. 16, de 30.8.1932).

1.5. L'Estatut de 1932

D'aquests primers anys destaca el *Butlletí* que publica l'Estatut d'autonomia de Catalunya (BGC núm. 19, de 15.10.1932). Aquesta norma donava força autonomia a Catalunya i establí que la Generalitat quedava constituïda per un Parlament, un President i un Consell Executiu, tal com ha perdurat, amb la interrupció de la dictadura franquista, fins avui. Més endavant, al costat del poder executiu i legislatiu, Catalunya va assumir competències en l'àmbit judicial i de l'ordre públic: per Llei de 10 de març de 1934 es va crear el Tribunal de Cassació de Catalunya (BGC núm. 71, de 12.3.1934).

1.6. Constitució provisional del Parlament

Després de les eleccions del 20 de novembre de 1932, el president Francesc Macià decreta el Reglament provisional de la Junta preparatòria i constitució interina del Parlament de Catalunya, i estableix que el dia de la seva inauguració, el 6 de desembre, sigui dia festiu "a totes les dependències de la Generalitat" (BGC núm. 23, de 15.12.1932).

«Al cap de més de dos-cents anys d'haver emmudit, es reuneixen de nou, demà, per primera vegada, les Corts Catalanes. El nostre poble tornarà a fer sentir la seva veu, cordial i generosa, a tots els pobles d'Espanya i a totes les nacions del món. Tot Catalunya sent la transcendència d'aquest moment històric, i vol dir ben alt amb quina alegria té consciència del que representa per als seus destins».

Aquest serà el Parlament que aprovarà l'Estatut Interior de Catalunya (BOGC núm. 45, de 27.5.1933), la Llei municipal de Catalunya (BOGC núm. 79, de 15.8.1933), la Llei de majoria i habilitació d'edat (BOGC núm. 11, d'11.1.1934) i la Llei de contractes de conreu (BOGC núm. 102, de 12.4.1934), entre altres.

BUTLLETÍ OFICIAL
DE LA
GENERALITAT DE CATALUNYA

1.7. Publicitat i transparència

Des del primer número de l'any 1933 el *Butlletí* inclou la paraula "oficial" a la seva capçalera i passa a denominar-se *Butlletí Oficial de la Generalitat de Catalunya*. També s'hi publica el decret que regularitza i fixa el preu dels seus anuncis i de la subscripció i estableix que s'hi ha de publicar (BOGC, núm. 1, de 25.1.1933).

"A més de les Lleis i Decrets deuran publicar-se al *Butlletí de la Generalitat de Catalunya* els projectes de Llei i les Ordres, Reglaments, Instruccions i Circulars dictades de conformitat amb aquestes i tota altra disposició d'interès públic que ordeni la Generalitat de Catalunya. També s'hauran de publicar els avisos de subhastes i concursos per la contractació de serveis públics de la Generalitat."

Al DOGC s'hi publicaren els pressupostos de la Generalitat de Catalunya dels anys 1933 (BOGC núm. 1, de 25.1.1933), 1934 (BOGC, núm. 184, de 3.7.1934), 1936 (BOGC núm. 186, de 4.7.1936). També s'hi publicaven, per exemple, la distribució de nombroses despeses puntuals de la Generalitat de Catalunya, els acords de les reunions del Consell de Govern, les gratificacions econòmiques dels funcionaris per mèrits laborals o la convocatòria d'oposicions i els seus programes.

Així, gràcies al *Butlletí* sabem que el viatge dels ponents encarregats de la redacció del projecte d'Estatut de Catalunya a Núria va costar 558 ptes. (BGC núm. 1, de 15.01.1932); o que es va fer un donatiu de 2.000 ptes. a Teresa Daniel, elegida 'Miss Espanya', "per ajudar a sufragar les despeses del viatge a París" (BGC núm. 3, de 15.02.1932).

També hi trobem la concessió de la matrícula gratuïta a mestres de Mallorca i València perquè segueixin els cursos de català per correspondència que organitza la Generalitat (BGC núm. 22, de 30.11.1932); una subvenció de 2.000 ptes. al diari *Heraldo de Madrid* per ajudar a sufragar la cursa ciclista Madrid-Barcelona (BGC núm. 17, de 15.09.1932) o les concessions dels guardons artístics i literaris que lliurava la Generalitat, com ara el Premi de teatre "Ignasi Iglésias" a Josep M. de Sagarra per l'obra *L'Hostal de la Glòria*, dotat amb 5.000 ptes. (BGC núm. 24, de 30.12.1932).

1.8. El primer director del DOGC

Dos mesos més tard de publicar-se el primer decret regulant el *Butlletí* (BOGC, núm. 1, de 25.1.1933), es nomena el seu director. Així, el BOGC núm. 15, de 15 de març de 1933 publica que "la importància del *Butlletí Oficial* (...), que anirà creixent a mesura que siguin traspassats serveis nous a la Generalitat, aconsella la designació d'una persona que tingui cura de la direcció de l'esmentada publicació oficial". Aquesta persona serà Vicenç Munné i Fité, que havia estat el primer secretari particular del president Macià i, posteriorment, secretari administratiu de la Generalitat de Catalunya. Entre d'altres actuacions, va organitzar la primera assemblea de diputacions espanyoles i els viatges a Madrid de Macià per reivindicar l'Estatut d'autonomia de Catalunya davant el govern de l'Estat. Va morir als 90 anys d'edat, l'octubre de 1983.

DIARI OFICIAL DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA

1.9. La Guerra Civil

Tot i la situació de guerra, el *Butlletí Oficial* continua publicant-se diàriament i, a partir del 26 d'agost de 1936, passa a denominar-se *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*, denominació que perdura fins avui (DOGC núm. 239, de 26.08.1936).

En els números corresponents al període de la Guerra Civil, trobem, per exemple, el Decret de creació de la Conselleria de Defensa (DOGC núm. 217, de 4.8.1936) i de l'Exèrcit de Catalunya (DOGC núm. 341, de 6.12.1936), el Decret pel qual els ciutadans a Catalunya assoleixen la majoria d'edat als 18 anys (DOGC núm. 320, de 15.11.1936) o el Decret de la nova divisió territorial de Catalunya (DOGC núm. 253, de 9.9.1936), els treballs de la qual havien començat molt abans.

1.10. Integració de les oficines

El 5 de setembre de 1936, les oficines de la direcció del *Diari Oficial* s'instal·len a la Casa d'Assistència "Francesc Macià", antiga Casa de la Caritat, on es reuneixen en un mateix recinte la direcció, l'administració, la recepció d'originals i la venda d'exemplars.

1.11. L'últim DOGC republicà

La publicació del DOGC es va mantenir durant tota la Guerra Civil fins al dia abans de l'entrada de les tropes franquistes a Barcelona: el dia 25 de gener de 1939 es va publicar el darrer número de l'època republicana. En aquest número trobem, entre d'altres, dos ascensos al càrrec de sergent del cos de seguretat de Catalunya i s'informa que hi ha diverses mercaderies abandonades a la duana de Barcelona per tal que puguin ser reclamades “pels qui s'hi creguin amb dret” (DOGC núm. 25, de 25.1.1939).

2. L'exili: 1939-1977

EDITAT A L'EXILI

2.1. 1956

Amb la fi de la Guerra Civil i l'exili dels membres del Govern i els diputats del Parlament, al costat de nombrosos ciutadans, *Diari Oficial* deixa d'aparèixer.

Tot i això, durant la dictadura, el president de la Generalitat a l'exili, Josep Tarradellas, publica tres números amb la capçalera del DOGC.

El primer d'aquests números, que porta el subtítol “Editat a l'exili”, data del juny de 1956. El president Tarradellas hi fa una crida a la cohesió adreçada “a tots els catalans” i crea la figura dels delegats generals i especials a Catalunya i “els territoris on l'emigració catalana ho justifiqui”.

“Catalans: No oblidem mai, que tots units arribarem a obtenir allò que durant tants d'anys hem desitjat. Per a aquesta obra indispensable, Catalunya necessita de tots els seus fills: és massa petita per deixar-ne perdre cap; és prou gran perquè tots hi capiguem.”

EDITAT A L'EXTERIOR

2.2. 1977

Els dos números següents apareixen vint anys després, el maig i l'agost de 1977, amb el subtítol “Editat a l'exterior”. Els dos números estan impresos a Perpinyà, a la Imprimerie des Pyrénées, situada al número 12 del carrer Adam.

Aquests diaris oficials de 1977 preparen el restabliment de l'autogovern de Catalunya i el retorn del seu president. En el número del mes de maig, es crea la figura del delegat general del president de la Generalitat “a Catalunya” i es constitueix l'organisme consultiu de la Presidència de la Generalitat, entre d'altres (DOGC núm. 2, d'1.5.1977).

El número del mes d'agost recull els acords que el president del Govern de l'Estat, Adolfo Suárez, i Josep Tarradellas van fer públics a Madrid i a Barcelona el 2 de juliol de 1977 i estableix una comissió negociadora del restabliment de la Generalitat “al territori de Catalunya”, formada pel president i per sis representants dels parlamentaris de Catalunya (DOGC núm. 3, d'1.8.1977).

2.3. Restabliment del servei del DOGC

Amb el restabliment de la Generalitat de Catalunya es reprèn la publicació periòdica del DOGC. Així, amb el número 1, publicat el 5 de desembre de 1977, s'inicia la segona època d'aquest diari oficial.

BUTLLETÍ

DE LA

GENERALITAT DE CATALUNYA

ANY I

BARCELONA, 3 DE MAIG DE 1931

N.º 1

DECRET

Amb la proclamació de la República ha estat restablerta, com expressió de la unitat tradicional del nostre territori, la Generalitat de Catalunya. Desapareguda aquesta gloriosa institució per un interès dinàstic de la Monarquia borbònica, és natural hagi renascut així que l'admirable unanimitat dels ciutadans ha decidit expulsar del país aquella dinastia. El Govern provisional de la República ha reconegut, amb una gran noblesa, en el seu Decret del dia 21 d'abril, el fet històric de la restauració de la Generalitat. I Catalunya ha correspost dignament amb una entusiasta i lleial adhesió a la República, que ha estat instaurada amb l'ajut del seu esforç, en unes hores d'inoblidable cordialitat entre tots els pobles d'Espanya.

Resta obert, ara, un període d'interinitat, dintre el qual haurà d'ésser estructurada definitivament la República i, quant a Catalunya, s'haurà de preparar l'Estatut que fixi les seves atribucions. Sotmès l'Estatut a les Corts Constituents, Catalunya podrà regular lliurement, per ella mateixa i dintre les normes fonamentals que resultaran establertes, la seva vida interior per decisió sobirana del sufragi universal.

Però durant aquest període, ni la vida civil pot ésser interrompuda ni desatesos els serveis públics, i és urgent donar una organització provisional a la Generalitat que assegurí aquest doble propòsit dintre la màxima harmonia amb el Govern provisional de la República. L'esmentat Decret de 21 d'abril reconeix expressament al Govern provisional de la Generalitat la facultat, que per dret li correspon, d'establir aquesta organització i de crear l'Assemblea de representants dels Municipis que, des del primer dia, ha estat, de comú acord, considerada com l'instrument adequat per a complir totes les exigències de la interinitat actual. En justa correspondència amb l'esperit d'aquest Decret, l'estructuració provisional de la vida pública a Catalunya ha d'inspirar-se en el desig sincer de conciliar l'exercici de les funcions pròpies de la Generalitat amb la necessitat de con-

solidar la República, tenint en compte uns i altres que els pobles, en els moments solemnes de llur història, ultrapassen l'estret legalisme d'un règim finit per tal de restablir, en la seva legítima extensió, l'imperi del dret.

Per aquest motiu, el President del Govern provisional de la Generalitat, d'acord amb el Consell, estatueix:

Títol I

GENERALITAT DE CATALUNYA

ART. 1.º Mentre l'Estatut de Catalunya, que ha de determinar l'extensió de les atribucions reservades al Poder central de la República, no estigui establert per les Corts Constituents, la Generalitat serà constituïda per un Consell o Govern provisional, per una Assemblea de representants dels Municipis, que s'anomenarà Diputació provisional de la Generalitat, i per uns Comissaris que, com a delegats del Govern provisional de la Generalitat, tindran al seu càrrec l'execució dels serveis que havien estat encomanats a les desaparegudes Diputacions provincials de Girona, Lleida i Tarragona.

Títol II

GOVERN PROVISIONAL DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA

ART. 2.º El Govern provisional estarà format per un President i set Consellers, els quals seran designats pel mateix President, que fixarà les respectives atribucions. De moment, el Consell pren al seu càrrec la direcció, en tota l'extensió del territori de Catalunya, dels organismes executius, institucions, personal administratiu, tècnic i subaltern dels diferents serveis que tenien encomanats les desaparegudes Diputacions provincials, amb totes les facultats que exigirà la necessitat de no deixar desatesos els esmentats serveis en l'actual període d'interinitat.

BUTLLETÍ

DE LA

GENERALITAT DE CATALUNYA

ANY II N.º 19
Es publica els dies 15 i 30 de cada mes

BARCELONA, 15 D'OCTUBRE DE 1932

PREU DE SUBSCRIPCIÓ : 6 PTEES. SEMESTRE
EXEMPLAR SOLT, 50 CÈNTIMS

ESTATUT DE CATALUNYA

(Text català oficial aprovat pel Consell de la Generalitat en sessió de 5 d'octubre de 1932)

PRESIDÈNCIA DEL CONSELL DE MINISTRES

El President de la República espanyola

*A tots els qui la present veegin i entenguin, sapiguen :
Que les CORTS han decretat i sancionat la següent*

L L E I

TÍTOL PRIMER

Disposicions generals

Article 1.º Catalunya es constitueix en regió autònoma dintre de l'Estat espanyol, de conformitat amb la Constitució de la República i el present Estatut. El seu organisme representatiu és la Generalitat, i el seu territori, el que formen les províncies de Barcelona, Girona, Lleida i Tarragona en el moment de promulgar-se el present Estatut.

Article 2.º L'idioma català és, el mateix que el castellà, llengua oficial a Catalunya.

Per a les relacions oficials de Catalunya amb la resta d'Espanya, així com per a la comunicació entre les Autoritats de l'Estat i les de Catalunya, la llengua oficial serà el castellà.

Qualsevol disposició o resolució oficial dictada dintre de Catalunya, haurà d'ésser publicada en ambdós idiomes. La notificació es farà també en aquesta forma si així ho sol·licita la part interessada.

Dintre del territori català, els ciutadans, sigui la que sigui llur llengua materna, tindran dret a elegir l'idioma oficial que prefereixin en llurs relacions amb els Tribunals, Autoritats i funcionaris de totes classes, tant de la Generalitat com de la República.

Qualsevol escrit o document que es presenti davant dels Tribunals de Justícia, redactat en llengua catalana, haurà d'anar acompanyat de la corresponent traducció castellana, si així ho sol·licita alguna de les parts.

BUTLLETÍ OFICIAL

DE LA

GENERALITAT DE CATALUNYA

ADMINISTRACIÓ : Casa de Caritat
Montalegre, 5 : Telèfon 24770

PREU DE SUBSCRIPCIÓ : 25 pessetes semestre
Exemplar solt : 50 cèntims

SUMARI

Presidència de la Generalitat

LLEI establint que els Diputats no podran ésser detinguts sense acord previ del Parlament, llevat que siguin trobats en flagrant delictes. — Pàgina 2.

LLEI autoritzant els Pressupostos de la Generalitat per a l'exercici econòmic de 1933. — Pàgina 2.

DECRET fixant el nombre i el nom dels Departaments de Govern de la Generalitat de Catalunya. — Pàgina 5.

DECRET nomenant Consellers els senyors Pere Comes i Calvet, Josep Tarradellas i Joan, Carles Pi i Sunyer, Ventura Gassol i Rovira, Joan Lluhi i Vallescà, Antoni Xirau i Palau i Francesc X. Casals i Vidal. — Pàgina 5.

DECRET delegant temporalment les funcions executives pròpies al President de la Generalitat en el Conseller d'Obres Públiques, senyor Joan Lluhi i Vallescà. — Pàgina 5.

Presidència del Consell Executiu

DECRET disposant que tota la signatura dels acords i altres documents atribuïda fins ara a la Presidència, llevat de la sanció i publicació de les Lleis que el Parlament aprovi i del nomenament de Consellers i alt personal administratiu, correspon al Cap del Consell Executiu, d'acord amb el Decret de delegació temporal de funcions executives. — Pàgina 6.

DECRET resolent, a reserva del que pugui determinar en el seu dia el Parlament, convertir el BUTLLETÍ OFICIAL DE LA GENERALITAT en periòdic oficial, i dictant normes de publicació, dependència, etc. — Pàgina 6.

DECRET fixant les normes a què haurà de subjectar-se el Govern, en el que fa

referència a les formalitats de firma. — Pàgina 8.

DECRET de creació de la Junta Pro Dammificals de les Comarques gironines. — Pàgina 8.

DECRET a virtut del qual és creat el Departament de Presidència del Govern de la Generalitat de Catalunya. — Pàgina 8.

DECRET fixant els tràmits a seguir per tal de donar la màxima eficiència a l'Arxiu i Protocol oficial. — Pàgina 9.

ORDRE disposant que siguin posades a disposició del President de la Junta Pro Dammificals de les Comarques gironines les quantitats que amb destinació a la subscripció oberta ingressin a les Caixes de la Generalitat. — Pàgina 9.

Justícia i Dret

DECRET deixant sense efecte el nomenament de Consellers adjunts fet a favor dels Comissaris de Girona, Lleida i Tarragona i el d'Adjunts de les mateixes comarques, i disposant que, fins que el Parlament de Catalunya no legisli sobre la divisió territorial, subsistiran a les Comarques de Girona, Lleida i Tarragona els Comissaris. — Pàgina 9.

Governació i Sanitat

DECRET regulant la publicació del BUTLLETÍ OFICIAL DE LA GENERALITAT. — Pàgina 10.

ORDRE fixant el preu dels anuncis i de la subscripció al BUTLLETÍ OFICIAL DE LA GENERALITAT. — Pàgina 10.

Hisenda

DECRET reglamentant, amb caràcter transitori, l'ordenació general de pagaments

de la Generalitat, i la disposició, per part dels Consellers, de les despeses pròpies dels Serveis que depenen d'ells. — Pàgina 10.

ORDRE de caràcter general disposant la justificació, per tot el corrent mes de gener, de les quantitats lliurades a justificar amb càrrec a cabals del Pressupost de 1932 i anteriors. — Pàgina 11.

COMUNICAT-CIRCULAR als Departaments referent a l'autorització i aprovació de despeses. — Pàgina 11.

Obres Públiques

ORDRE autoritzant la Comissaria de Lleida per administrar i distribuir les quantitats que es fixen, amb destinació a l'arranjament i millora de camins de ferrocarril i altres d'interès comunal. — Pàgina 12.

Parlament de Catalunya

BASES per a la provisió, mitjançant oposicions, de dues places de letrats primer del Parlament de Catalunya. — Pàgina 12.

Comissaria Delegada a Lleida

SUBHASTA per a l'adjudicació de les obres de construcció del camí veïnal d'Albosa a Mendarguens. — Pàgina 12.

Comissaria Delegada a Girona

SUBHASTES per a proveir els Establiments d'Assistència Social posats sota la cura de la Comissaria de Girona, de carn de bou i oli d'olives. — Pàgina 13.

Departament d'Obres Públiques

ANUNCIS. — Pàgina 14.

DIARI OFICIAL

DE LA

GENERALITAT DE CATALUNYA

DIRECCIÓ I RECEPCIÓ D'ORIGINALS
Palau de la Generalitat: Tel. 14780

ADMINISTRACIÓ
Casa d'Assistència PRESIDENT MACIÀ
Montalegre, 5: Telèfon 24770

SUBSCRIPCIÓ: 40 pessetes semestre
Exemplar solt: 50 cèntims

SUMARI

Presidència

DECRET dictant normes per a la legalització de la representació dels nous directores o administradors de les empreses, els representants de les quals són absents. — Pàg. 1194.

DECRET en virtut del qual l'Hospital Clínic de la Facultat de Medicina de Barcelona dependrà exclusivament de la Generalitat de Catalunya i en són nomenats Delegat i Sots-delegat, els senyors Jaume Rodon i Xavier Casademunt i Arimany, respectivament. — Pàgs. 1194 i 1195.

Presidència del Consell

DECRET en virtut del qual el Butlletí Oficial de la Generalitat de Catalunya pren el nom de DIARI OFICIAL DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA. — Pàgina 1195.

DECRET destituïnt diversos funcionaris del Departament d'Assistència Social de la Generalitat de Catalunya. — Pàg. 1195.

DECRET creant a tot el territori de la Generalitat de Catalunya els Jurats Populars per a la repressió del feixisme. — Pàgs. 1195 i 1196.

Justícia

DECRET declarant inhàbils els dies 24 al 31 del mes corrent, als efectes previstos en el Decret del 3 del mes corrent, excepte per a les actuacions judicials que es relacionen. — Pàg. 1197.

DECRET dissolent la Comissió Jurídica Assessora de la Generalitat i disposant que deixin d'actuar les Juntes de tots els Col·legis d'Advocats existents en territori català, la del Col·legi Notarial de Catalunya i les de tots els Col·legis de Procuradors. — Pàg. 1197.

ORDRE nomenant Comissari de la Generalitat a tots els Col·legis d'Advocats del territori català, del Col·legi Notarial de Catalunya i de tots els Col·legis de Procuradors, l'Advocat Antoni Vilalta i Vidal. — Pàg. 1197.

Governació

ORDRE en virtut de la qual resta prohibit efectuar cap registre domiciliari

o detenció, mentre no sigui ordenat per les autoritats governativa o judicial o pel Comitè Central de les Milícies Antifeixistes, i són donades ordres relacionades amb aquest assumpte als porters de les cases i als vigilants nocturns. — Pàg. 1197.

Finances

DECRET autoritzant el Conseller de Finances per concedir a l'entitat Cementos Fradera, S. A., un ajornament o fraccionaments per a ingressar a la Caixa de la Generalitat l'import de la liquidació n.º 98 d'enguany, establerta per l'Oficina Liquidadora de l'impost de Drets reals. — Pàgs. 1197 i 1198.

DECRET dictant normes encaminades a la normalització de la vida del Port de Barcelona. — Pàgs. 1198 i 1199.

Cultura

DECRET declarant monuments inclosos al Registre del Patrimoni Històric, Artístic i Científic de Catalunya, els edificis que s'esmenten que havien format part del recinte del Monestir de Santes Creus i com a compenses dintre la seva zona de protecció arqueològica, dues finques rústiques velnes. — Pàg. 1200.

DECRET en virtut del qual l'Escola Oficial de Nàutica de Barcelona passa a ésser una institució cultural de la Generalitat amb el nom d'Escola Nàutica de Barcelona. — Pàg. 1200.

DECRET disposant que l'Escola Oficial d'Arquitectura, de Barcelona, passi a ésser una institució cultural de la Generalitat i nomenant-ne Delegat el senyor Josep Torres i Clavé. — Pàgina 1200.

DECRET resolent que, des d'ara, l'Escola Oficial d'Enginyers Industrials de Barcelona, és una institució cultural de la Generalitat i que hi actui com a Delegat el senyor Santiago Rubió i Tudurí. — Pàg. 1200.

DECRET en virtut del qual l'Escola d'Arts i Oficis Artístics i de Belles Arts, de Barcelona, serà una institució docent de la Generalitat i n'és nomenat Delegat el senyor Francesc Galt i Pàbra. — Pàg. 1200.

Obres Públiques

ORDRE donant de baixa del servei, el peó auxiliar adscrit a la Demarcació

d'Obres Públiques de Girona, senyor Ferran Ferrer i Sala. — Pàg. 1200.

ORDRE declarant cessant el capatàs de la Demarcació d'Obres Públiques de Girona, senyor Ermengol Ribot i Mundet. — Pàgs. 1200 i 1201.

Treball

DECRET aprovant el règim de treball en l'explotació de teatres. — Pàg. 1201.

ORDRE convocant un concurs-oposició lliure per a proveir la plaça de Cap de l'Assessoria Jurídica d'aquest Departament, amb categoria de Cap de Negociat de segona. — Pàg. 1201.

Economia i Serveis Públics

DECRET en virtut del qual la Generalitat, s'apropia el local del carrer de Marí Vilanova, n.º 126, de Barcelona, perquè la Comissió de la Indústria de Guerra hi pugui instal·lar un laboratori. — Pàg. 1201.

DECRET autoritzant la Comissió de la Indústria de Guerra perquè pugui inventariar els aparells existents a l'antiga fàbrica «Posmols» i apropiarse, mitjançant una indemnització, els que cregui d'utilitat per a les tasques que li són encomanades. — Pàg. 1201.

DECRET ampliant la Comissió de la Indústria de Guerra amb un Vocal representant del Conseller d'Economia i Serveis Públics i nomenant per a aquest càrrec el senyor Fel·lu Merino i Martínez. — Pàg. 1201.

DECRET nomenant Director general de Serveis Públics, el senyor Jaume Miravilles. — Pàg. 1202.

DECRET disposant que mentre altra cosa no sigui disposada, hauran de regir per a totes les mercaderies els mateixos preus que es cotitzaven abans del 18 de juliol propassat. — Pàgina 1202.

DECRET en virtut del qual els ciutadans estrangers que hagin de sortir de Catalunya restaran lliures i exempts de totes les limitacions vigents en relació amb la disponibilitat de cabals, mitjançant les formalitats consulars i personals que s'esmenten. — Pàgina 1202.

ORDRE disposant la intervenció de la Generalitat en la indústria Fill de Pau Benazet, i nomenant Delegat el

DIARI OFICIAL

DE LA

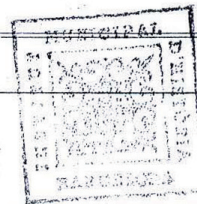
GENERALITAT DE CATALUNYA

EDITAT A L'EXILI

SUMARI

MISSATGE del President de la Generalitat a tots els catalans — Pag. 1 i 2.

DECRET de creació de les Delegacions Generals i Especials a Catalunya i a l'exili — Pag. 3.

CATALANS:

Del meu viatge a Mèxic i dels pocs dies que he passat en aquell país acollidor, en vinc reconfortat, per la vida intensament catalana que he pogut copsar-hi i per les mostres de respecte i d'adhesió a les nostres Institucions que he rebut de tots els partits polítics i organitzacions, i, de les personalitats més rellevants de la vida catalana.

Aquesta actitud que comparteixen també tots aquells catalans fidels a la Pàtria que es troben tant a Catalunya com en altres països d'Europa i d'Amèrica, m'ha semblat exemplar i confirma l'esperança en el nostre recobriment.

Durant aquests disset anys de transplantament i d'enyorances forçades, cap sofrència no ens ha estat estalviada; ni les malvestats que han endolat la Pàtria, ni el calvari que han patit els catalans, ni els trasbalsos de la guerra mundial, durant la qual tants de catalans han donat generosament llur vida pel triomf de la llibertat i de la justícia.

Entremig de tantes adversitats, la Generalitat ha representat tothora el principi de l'existència nacional de Catalunya, -com correspon a un organisme estatut per la voluntat del poble- la noció del sentiment civil enfront de la facció opressora i arbitrària.

Davant l'ocupació de Catalunya i la seva servitud, la Generalitat ha subsistit per la voluntat de milers de catalans escampats pels països del món lliure i per la fidelitat moral dels catalans de Catalunya oprimits. Les dissorts l'han enfortida, han fet de la seva vida accidentada un símbol: l'esperança de la restauració nacional. Potser, perquè la fe sovint reneix amb els revessos i tal vegada, també, perquè la fe reclama una doctrina, una tradició de sacrificis patriòtics, un sentiment del passat, una confiança en l'esdevenidor.

Condicions totes que contribuïren a la restauració de la Institució cabdal de Catalunya. Condicions que tornen a revirar ara i que no hi ha dubte que desargonaràn el règim que la suplanta. Car si és possible que el terror endogàlic durant una defallença momentània, no ha estat mai la vocació de cap poble de viure sense justícia acceptant la imposició, en lloc de la norma

persuasiva, i l'opressió, en lloc del consentiment i del respecte.

Tot català sap prou bé que les dictadures manquen de mirament pels principis i pels drets; que són sempre una interrupció violenta dels corrents de la coincidència cívica que els països dignes d'aquest nom fan seus per a viure lliurement. El refús a voler admetre l'evolució natural i inestroncable d'un poble sadoll d'un intens desig de viure, no respon mai a una veritable doctrina, ni constitueix un pensament raonable, ans és només una passió d'obcecació.

Heus ací perquè al cap de disset anys l'exaltació assimilista pot dir-se que ha estat un fracàs. Car Catalunya sent més que mai la necessitat de poder exterioritzar les formes del seu viure, que són liberals, democràtiques i republicanes. ¿De què han servit, doncs, les persecucions a totes les manifestacions de la nostra vida nacional? ¿Quin resultat s'ha obtingut posant obstacles a l'estudi i a la difusió de la nostra llengua? ¿Què s'ha aconseguit interdint sovint el desenvolupament normal de la nostra indústria? ¿Què han possibilitat els qui, apassionadament, han combatut les nostres inquietuds per a resoldre aquells problemes econòmics i socials que cada dia es fan més greus i urgents? Aquest fracàs davant la ferma voluntat del nostre poble ha demostrat que el remei, per consegüent, no rau en la imposició obcecada, ans bé en la comprensió i en la convivència, com s'esdevé pertot en el món civilitzat.

Així mateix, la passió i la improvisació, per manca de tot postulat han disfressat, ajornant-los, problemes vitals a l'existència del país. Car no solament no s'han resolt els que estaven en camí de solució en temps de la República, ans encara se n'han afegit de nous: el del règim, greus motius de desacord, com ho recorda la tradició espanyola, i, tots els problemes econòmics i socials que no es resolen evitant-los, car són permanents i transcendeixen més enllà dels canvis de règim polític. Donada llur gravetat, avui ja prou manifesta, ningú no es pot fer la il·lusió de creure que seran resolts, tot